

Sygn. akt VI Ka 296/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2023 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Sędziowie: Natalia Burandt

Marek Nawrocki

Protokolant: sekr. sąd. Anna Pikulska-Płachta

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Elblągu Krzysztofa Piwowarczyka

przy udziale przedstawiciela Naczelnika Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Olsztynie Magdaleny Leśniewicz

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2023 r. w Elblągu sprawy

1) S. D. (1) s. F. i Z. ur. (...) w C.

2) M. L. (2) s. M. i E. ur. (...) w D.

3) M. B. (1) c. J. i D. ur. (...) w S.

oskarżonych o czyny z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 107 § 1 kks i in.

z powodu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych S. D. (1) i M. B. (1) oraz przez oskarżycieli publicznych

od wyroku Sądu Rejonowego w Działdowie

z dnia 24 kwietnia 2023 r. sygn. akt II K 489/22

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) uchyła rozstrzygnięcia o karach łącznych z pkt. 5, 6, 11 i 16 oraz o zwrocie dowodu rzeczowego z pkt. 20,

b) w miejsce rozstrzygnięć dotyczących osoby oskarżonego S. D. (1) z pkt. od 1 do 4, stosując na podstawie art. 2 § 2 kks ustawę w brzmieniu obowiązującym z czasu czynów, oskarżonego S. D. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu w punktach I, II, III i IV aktu oskarżenia czynów kwalifikowanych z art. 18§3 kk w zw. z art. 107§1 kks w zw. z art. 20§2 kks, popełnionych w warunkach ciągu z art. 37 § 1 pkt. 3 kks i za to, przy zastosowaniu art. 19§1 kk w zw. z art. 20§2 kks oraz art. 37 § 4 kks, na podstawie art. 107§1 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt. 3 kks i art. 23§1i3 kks wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych;

c) w rozstrzygnięciu z pkt. 7 wykonanie orzeczonej wobec S. D. (1) kary 5 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres 1 (jednego) roku tytułem próby,

d) w miejsce rozstrzygnięć dotyczących osoby oskarżonego M. L. (2) z pkt. 9 i 10, stosując na podstawie art. 2 § 2 kks ustawę w brzmieniu obowiązującym z czasu czynów, oskarżonego M. L. (2) uznaje za winnego popełnienia

zarzucanych mu w punktach I i II aktu oskarżenia czynów kwalifikowanych z art. 18§3 kk w zw. z art. 107§1 kks w zw. z art. 20§2 kks, popełnionych w warunkach ciągu z art. 37 § 1 pkt. 3 kks i za to, przy zastosowaniu art. 19§1 kk w zw. z art. 20§2 kks oraz art. 37 § 4 kks, na podstawie art. 107§1 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt. 3 kks i art. 23§1i3 kks wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny 100 (stu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych;

e) w miejsce rozstrzygnięć dotyczących osoby oskarżonej M. B. (1) z pkt. 14 i 15, stosując na podstawie art. 2 § 2 kks ustawę w brzmieniu obowiązującym z czasu czynów, oskarżoną M. B. (1) uznaje za winną popełnienia zarzucanych jej w punktach I i II aktu oskarżenia czynów kwalifikowanych z art. 18§3 kk w zw. z art. 107§1 kks w zw. z art. 20§2 kks, popełnionych w warunkach ciągu z art. 37 § 1 pkt. 3 kks i za to, przy zastosowaniu art. 19§1 kk w zw. z art. 20§2 kks oraz art. 37 § 4 kks, na podstawie art. 107§1 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt. 3 kks i art. 23§1i3 kks wymierza jej karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny 100 (stu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego M. L. (2) od ponoszenia 1/3 kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i opłaty,

IV. zasądza od oskarżonych S. D. (1) i M. B. (1) po 1/3 kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, przy czym zwalnia ich od opłat.

Natalia Burandt Elżbieta Kosecka-Sobczak Marek Nawrocki

UZASADNIENIE <i>dotyczące oskarżonej M. B. (1) (z uwagi na złożenie wniosku o pisemne uzasadnienie wyroku tylko przez obrońcę tej oskarżonej)</i>		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 296/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Działdowie z 24.04.2023r. w spr. II K 489/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1		M. B. (1)	Niekaralność M. B. Czyny z art. 18§3 kk w zw. z art. 107§1 kks	Informacja z KRK	k.894
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1	Informacja z KRK	Informacja została sporządzona przez organ do tego uprawniony, nie była kwestionowana przez strony, stąd zasługuje na wiarygodność

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1,2	Z apelacji obrońcy oskarżonej: obrazy przepisu postępowania tj. art. 7 kpk i błędu w ustaleniach faktycznych, które miały wpływ na treść orzeczenia; obrazy prawa materialnego tj. art. 10§4 kks poprzez jego niezastosowanie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Nie było podstaw do uwzględnienia zarzutu obrazy art. 7 kpk przy ocenie zebranych dowodów a w szczególności wyjaśnień oskarżonej, co miało doprowadzić do błędnych ustaleń faktycznych i bezzasadnego skazania M. B. za zarzucane jej czyny.</p> <p>W ocenie sądu odwoławczego samo powołanie się przez skarżącego na wyjaśnienia oskarżonej, które miały być konsekwentne i spójne a więc wiarygodne, było niewystarczające do przyznania relacjom M. B. postulowanego w apelacji waloru. Analiza jej wyjaśnień przekonuje bowiem, że zostały one sformułowane w sposób z którego wynika, że oskarżona nie chce</p>		

ujawnić zbyt wiele okoliczności dot. tego co robiła w lokalu, w którym ujawniono prowadzenie gier hazardowych wbrew przepisom ustawy o grach hazardowych, a przede wszystkim danych które by pozwoliły na zidentyfikowanie osób – poza nią- mających związek z urzędzeniem i prowadzeniem takich gier (gdy zaprzeczyła by m.in. znała M. L. tj. drugą osobę która uczestniczyła w prowadzeniu gier hazardowych, zaś M. L. przyznał że pracował z nią na zmiany), co już wskazuje na świadomość M. B. co do nielegalnej działalności prowadzonej w lokalu wynajmowanym przez S. D. spółce, nawet bez przesłuchania osoby działającej za tę spółkę. Nadto również okoliczności dot. tego w jaki sposób pozyskano M. B. (czy M. L.) do obsługi punktu gier w D. wskazują na to, że osoby te powinny powziąć wątpliwości co do legalności zatrudnienia i charakteru działalności tam prowadzonej. Bowiern po nawiązaniu kontaktu na tle ogłoszenia o pracę na portalu olx, spotkania na rynku z osobą z ramienia pracodawcy, bez pozostawienia przez nią choćby danych do kontaktu, bez zawarcia umowy o pracę, gdy pieniądze na rozliczenia, na wygrane były zostawiane w szufladzie, już powinno wywołać u oskarżonych, w tym u M. B. uzasadnione wątpliwości co do charakteru takiej działalności i jej w tym roli. Nadto kwestia gier hazardowych była wystarczająco nagłaśniana w środkach masowego przekazu, dlatego nie można przyjąć by oskarżona działała w warunkach art. 10§4 kks, a w świetle czynności wykonywanych przez osoby z obsługi, w tym takich jak przyjmowanie pieniędzy od graczy po to by zakredytować gry

czy wypłata gotówką wygranych, co wykonywała i przyznała w wyjaśnieniach też M. B., stanowiła przecież czynności jednoznacznie kojarzące się z hazardem a nie prowadzeniem kafejki internetowej, gdzie płaci się tylko za czas korzystania z komputera i sieci i nikt użytkownikom kafejki, nie wypłaca zaś żadnych pieniężnych wygranych. Dla dokonania właściwej oceny takich czynności, które wykonywała oskarżona, jako świadczących o prowadzeniu gier hazardowych, nie trzeba zaś ani wiadomości specjalnych biegłego ani znajomości szczególnych regulacji prawnych. Tym bardziej, że w świetle dokumentacji fotograficznej obrazującej stan lokalu z zewnątrz i wewnątrz, który to stan był oczywiście znany przebywającej tam godzinami M. B., należy stwierdzić, że brak było na lokalu czy w lokalu szyldu czy napisu informującego o tym, że w lokalu działa kafejka internetowa. Nie było tam też innej informacji dot. działalności prowadzonej w ww lokalu, co wskazuje, że chciano zataić co faktycznie w tym lokalu się odbywa. O tym, że M. B. miała świadomość, że pomaga w prowadzeniu nielegalnych działań związanych z prowadzeniem gier hazardowych świadczy też to, że w dniu kontroli z 14.10.2021r., w momencie pojawienia się funkcjonariuszy celnych przed lokalem, wyłączyła z zasilania zestawy komputerowe na których były prowadzone gry. Gdyby bowiem oskarżona uważała, że działalność jest legalna, że pracuje „tylko” w kafejce internetowej, to nie miałaby powodu by w przytoczony sposób na widok funkcjonariuszy się zachować, co miało ewidentnie przecież na celu uniemożliwienie zaobserwowania przez funkcjonariuszy faktycznego

charakteru gier na tych komputerach. Ponadto M. B. była już przecież obecna przy podobnej kontroli z 14.01.2021r., ale mimo tego nie zrezygnowała z zatrudnienia w tym punkcie gier, gdy pierwsza kontrola powinna ją jeszcze dobitniej upewnić co do nielegalnego charakteru gier urządzanych i prowadzonych w lokalu gdzie świadczyła pracę „na czarno”, w czym pomagała do przestępstw z art. 107§1 kks. Trzeba też podkreślić, że M. B. w swoich wyjaśnieniach starała się wywrzeć wrażenie, że pracowała w lokalu z zestawami komputerowymi tylko w dniach zarzucanych jej czynów i dzień, dwa wcześniej, gdy z wyjaśnień M. L. wynikało, że pracowała tam znacznie dłuższy okres czasu.

Reasumując, to w świetle oceny dowodów zebranych w sprawie, okoliczności z nich wynikających, w tym wyjaśnień oskarżonej z uwzględnieniem zasad logiki i doświadczenia życiowego, to nie można było dać pełnej wiary całym relacjom M. B., która werbalnie przyznając się do popełnienia zarzucanych jej czynów w swoich relacjach starała się zasugerować, że nie miała świadomości co do charakteru działań które podejmowała, że nawet nie przypuszczała że uczestniczyła w prowadzeniu gier hazardowych. Tym samym nie dopuszczono się też błędnych ustaleń faktycznych dotyczących osoby M. B. co do stanu jej świadomości dot. charakteru czynności związanych z urządzeniem i prowadzeniem gier hazardowych, w czym uczestniczyła w sposób wskazany w opisie czynów.

Wniosek

Z apelacji obrońcy: o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonej	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z powodów dla których zarzuty obraży art. 7 kpk i błędu w ustaleniach faktycznych oraz obraży art. 10§4 kks okazały się niezasadne.		
Lp.	Zarzut	
3.	Z apelacji obrońcy oskarżonej : obraży prawa materialnego tj. art. 37§1 pkt. 3 kks poprzez błędne zastosowanie tego przepisu zamiast przyjęcia konstrukcji z art. 6§2 kks	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Obrońcy oskarżonych S. D. i M. B. zarzucili obrazę art. 37 §1 pkt. 3 kks polegająca na jego nieprawidłowym zastosowaniu, gdy czyny przypisane oskarżonym winny być – w ocenie autorów apelacji -zakwalifikowane jako pełnione w warunkach czynu ciągłego z art. 6§2 kks. Taki zarzut nie mógł zostać uwzględniony. W doktrynie i orzecznictwie np. postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 27 lipca 2021 r.w spr. III KK 10/20 przyjęto, że „w zakresie wielu zachowań wyczerpujących dyspozycję z art. 107 kks, to zachowanie osoby, która nie posiadając koncesji na prowadzenie kasyna podejmuje działanie w postaci urządzania gry		

na automatach w różnych miejscach (miejscowościach, lokalach) i utrzymuje taki stan, stanowi każdorazowo - od strony prawnokarnej - inny czyn, podjęty z zamiarem naruszenia przepisów w każdym z tych miejsc, tym bardziej że automaty do gier eksploatowane przez podmioty posiadające koncesję na prowadzenie kasyna muszą być każdorazowo zarejestrowane przez naczelnika urzędu celno - skarbowego, co oznacza dopuszczenie automatu do eksploatacji (art. 23a u.g.h.). Każdorazowe urządzenie gier na automatach wymaga podjęcia działań od nowa. Uwzględniając różnicę między sformułowaniem "ten sam zamiar" oraz zwrotem "taki sam zamiar", należy stwierdzić, że nie spełnia przesłanki subiektywnej czynu ciągłego przypadek, w którym sprawca podejmuje poszczególne zachowania z nowym, pojawiającym się przed rozpoczęciem kolejnych zachowań zamiarem. W takiej sytuacji sprawca działa co prawda z takim samym zamiarem, lecz w odniesieniu do każdego zachowania innym, co wyklucza spełnienie warunku tożsamości, określonego w art. 6 § 2 k.k.s. (zob. też np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2018 r., V KK 415/18, OSNKW 2018, z. 10, poz. 71). Należy zaś przypomnieć, że czyny oskarżonych polegały na pomocnictwie do urządzania i prowadzenia gier hazardowych na zestawach komputerowych wbrew wymienionym w zarzutach przepisach ustawy o grach hazardowych, gdy każdy z tych czynów dotyczył różnych urzędzeń. Bowiem po każdorazowej kontroli przeprowadzonej przez funkcjonariuszy celnych, to zestawy komputerowe były przez nich

zatrzymywane, a w trakcie kolejnej kontroli ujawniano w lokalu nowe zestawy komputerowe służące do prowadzenia gier hazardowych a więc inne od tych zatrzymanych wcześniej, gdy urządzenia te nie były zarejestrowane przez naczelnika urzędu celno – skarbowego, a więc nie doszło do wykorzystania takich samych okoliczności. Ponadto poszczególni oskarżeni nie decydowali o wstawianiu do lokalu kolejnych zestawów komputerowych na których urządzano gry hazardowe, nie mieli wpływu na to czy przedstawiciele spółki wynajmującej lokal po danej kontroli funkcjonariuszy celnych i zabezpieczeniu zastanych tam zestawów komputerowych, to wstawią do lokalu kolejne zestawy by ponownie urządzać na nich gry wbrew przepisom ustawy, stąd nie można było wywodzić by oskarżeni, w tym M. B., działali w wykonaniu tego samego zamiaru ciągłego pomocnictwa do urządzania w lokalu w D. gier hazardowych wbrew przepisom ustawy w całym okresie czynów tj. w warunkach art. 6 §2 kks.

Wniosek

Z apelacji obrońcy: o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonej

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Z przyczyn dla których argumenty przytoczone w apelacji a dot. zarzutu obrazy art. 37§1 pkt. 3 kks poprzez błędne zastosowanie tego przepisu zamiast przyjęcia

konstrukcji z art. 6§2 kks nie podlegały uwzględnieniu.		
Lp.	Zarzut	
4.	<p>Z apelacji oskarżycieli publicznych w części dot. orzeczonych wobec wszystkich oskarżonych kar grzywnien w zakresie niewłaściwie przyjętych wysokości jednej stawki dziennej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obrazy art. 23§3 kks zdanie drugie, - orzeczenia kar grzywnien nieznanymi ustawie 	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Oskarżyciele publiczni w apelacjach słusznie podnieśli, że sąd I instancji błędnie, z obrazą prawa, przyjął, że może oskarżonym – w tym M. B.- wymierzyć kary grzywnien przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 50 złotych.</p> <p>Z art. 23§3 kks wynika bowiem, że stawka dzienna nie może być niższa od jednej trzydziestej części minimalnego wynagrodzenia ani też przekraczać jej czterystukrotności, zaś z orzecznictwa, iż „Do ustalenia wysokości stawki dziennej w konkretnej sprawie, niezbędne jest ustalenie kwoty minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w czasie popełnienia czynu.” (patrz: wyroki Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2019 r.w spr. V KK 93/18, z dnia 30 sierpnia 2023 r.w spr.IV KK 209/23).</p> <p>Czyny przypisane oskarżonym zostały zaś popełnione w latach 2020 i 2021(te dot. M. B. w dniu 14.01.2021r. i 14.10.2021r.),</p>		

<p>a zgodnie z obowiązującymi wtedy rozporządzeniami Rady Ministrów minimalne wynagrodzenie za pracę zostało ustalone w wysokości: 2.600zł za 2020r. (gdy 1/30 z tej kwoty to 86,66zł) i 2.800zł za 2021r. (gdy 1/30 z tej kwoty to 93,33zł). Zatem w niniejszej sprawie granice minimalne stawki dziennej zostały wyznaczone przez kwoty 86,66 zł i 93,33 zł, ale nie niższe, stąd sąd rejonowy w zaskarżonym wyroku ustalając wysokość stawki dziennej grzywny na kwotę 50 zł, tym samym rażąco naruszył przepis prawa materialnego, tj. <u>art. 23 § 3</u> kks.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Z apelacji oskarżycieli o zmianę wyroku poprzez wymierzenie oskarżonym kar grzywien przyjmując, że wysokość stawki dziennej wynosi każdorazowo:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 150 zł (wniosek z apelacji prokuratora). - 120 zł (wniosek z apelacji Naczelnika Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Olsztynie) 	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z przyczyn dla których uwzględniono zarzut obrazy art. 23§3 kks, to zaszyły powody do zmiany wyroku w zakresie przyjętych stawek dziennych, poprzez ich podwyższenie, ale nie w sposób dokładnie postulowany przez skarżących, gdy sąd odwoławczy z urzędu musiał też dokonać zmiany wyroku wobec obligatoryjnej treści</p>		

art. 37§4 kks i faktycznej treści art. 37§1 pkt. 3 kks..

OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Potrzeba zmiany wyroku wobec obligatoryjnej treści art. 37§4 kks i faktycznej treści art. 37§1 pkt. 3 kks. Potrzeba uchylecia rozstrzygnięcia z pkt. 20 o zwrocie dowodu rzeczowego.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
<p>Zarzuty zawarte w apelacjach obrońców oskarżonych, w tym te z apelacji obrońcy M. B., dot. min. obrazy prawa materialnego art. 37§1 pkt. 3 kks poprzez błędne zastosowanie tego przepisu zamiast przyjęcia konstrukcji z art. 6§2 kks, co do zasady nie podlegały uwzględnieniu.</p> <p>Przy czym należało dostrzec z urzędu błąd występujący po stronie Sądu I instancji, co doprowadziło do orzekania przez sąd odwoławczy poza granicami apelacji, ale uwzględniając nakaz zgodnego z prawem ukształtowania podstaw odpowiedzialności karnej i adekwatnego do niej wymiaru kary z potrzebą zachowania reguł rzetelnego postępowania, lojalnego wobec skazanego jako strony procesu, na którą uchylecia procesowe popełnione bez jej udziału nie powinny negatywnie oddziaływać. (patrz: Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2023 r.w spr. II KK 271/22). Bowiem sąd I instancji nie dostrzegł, że wszystkie czyny przypisane oskarżonym zostały popełnione, gdy odstępy czasu pomiędzy nimi (daty czynów to pojedyncze dni, które – wbrew twierdzeniom obrońcy M. B.- nie wskazują że „oskarżony działał w tożsamym okresie co do każdego z czynów”) nie są długie, gdy zachowane zostały warunki do przyjęcia wobec wszystkich czynów, trójki oskarżonych, gdy wystąpiła tożsamość kwalifikacji prawnej każdego z przestępstw, że wchodziły one w skład ciągów przestępstw opisanych w art. 37§1 pkt. 3 kks , co zgodnie z art. 37 §4 kks obligowało sąd do orzeczenia nie kar jednostkowych i łącznych, jak to uczynił są I instancji, tylko do orzeczenia tylko raz kar za wszystkie zbiegające się przestępstwa skarbowe, na podstawie przepisu ,</p>	

którego znamiona każde z nich wyczerpuje, w granicach określonych w art. 38 §1 lub 2 kks w odniesieniu do osoby danego oskarżonego. Stąd zaszyły podstawy do zmiany wyroku po to by wszystkim oskarżonym, w tym M. B., za przypisane ciągi przestępstw orzec jeden raz kary.

Przy czym skoro S. D. przypisano popełnienie 4 przestępstw, a pozostałym dwóm oskarżonym po 2 przestępstwa, to M. L. oraz M. B. nie mogą być uznani za takie osoby, które z popełnienia przestępstwa uzyskali jakieś znaczne profity czy mieli kluczowe znaczenie dla urządzania gier hazardowych w tym lokalu, gdyż tym się zajmowały inne osoby, działające z ramienia spółki wynajmującej lokal, które nie zostały w niniejszej sprawie ustalone, przesłuchane i oskarżone. Stąd zmiana wyroku z uwagi na obligatoryjną treść art. 37§4kks doprowadziła do nowego ukształtowania kar wymierzonych oskarżonym, gdy ilość czynów przypisanych danemu oskarżonemu w ramach ciągu przestępstw skarbowych spowodowała ich zróżnicowanie, gdy „nowe” kary nie są surowsze niż poprzednie, a wręcz zostały obniżone, w tym wobec M. B. z 4 miesięcy na 3 miesiące pozbawienia wolności, a także w zakresie grzywny co do ilości stawek dziennych ze 150 i 150, przy wymierzeniu kary łącznej 200 stawek dziennych grzywny, na jedną karę 100 stawek dziennych grzywny, gdy z uwagi na minimalne wynagrodzenie z 2021r. (tj. z czasu czynów jej przypisanych) w kwocie 2.800zł, gdy 1/30 z tej kwoty to 93,33zł, określono wysokość jednej stawki dziennej na kwotę niewiele wyższą tj. 100 zł.

Z urzędu sąd II instancji również dostrzegł, że wydano już wcześniej orzeczenie o zwrocie telefonu E.M. K. postanowieniem z 28.10.2022r.(k.658), stąd należało uchylić tożsame rozstrzygnięcie zawarte w pkt. 20 wyroku z 24.04.2023r.

ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji

1.

Przedmiot utrzymania w mocy

Związłe o powodach utrzymania w mocy

<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Sąd odwoławczy zmienił wyroku sądu I instancji co do osoby M. B. w ten sposób, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uchylił rozstrzygnięcie o karze łącznej grzywny z pkt. 16, - w miejsce rozstrzygnięć dotyczących osoby oskarżonej M. B. (1) z pkt. 14 i 15, stosując na podstawie art. 2 § 2 kks ustawę w brzmieniu obowiązującym z czasu czynów, oskarżoną M. B. (1) uznał za winną popełnienia zarzucanych jej w punktach I i II aktu oskarżenia czynów kwalifikowanych z art. 18§3 kk w zw. z art. 107§1 kks w zw. z art. 20§2 kks, popełnionych w warunkach ciągu z art. 37 § 1 pkt. 3 kks i za to, przy zastosowaniu art. 19§1 kk w zw. z art. 20§2 kks oraz art. 37 § 4 kks, na podstawie art. 107§1 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt. 3 kks i art. 23§1i3 kks wymierzył jej karę 3 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny 100 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych, <p>a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Z przyczyn dla których zarzuty z apelacji obrońcy nie podlegały uwzględnieniu, to sąd II instancji co do zasady dalej uznając oskarżoną M. B. za winną przypisanych jej czynów, dokonał zmiany opisu warunków w jakich dopuściła się ich popełnienia, co wynika z części uzasadnienia „okoliczności podlegające uwzględnieniu z urzędu”, a także na nowo ukształtował kary pozbawienia wolności i jednej grzywny, przy uwzględnieniu zasadności zarzutu obrazy art. 23§3 kks z apelacji oskarżyciela publicznego. Przy czym wobec nowej kary pozbawienia wolności w wymiarze 3 miesięcy to nadal jej wykonanie – skoro oskarżona nadal jest osobą niekaraną, co wynika z aktualnej informacji z K.- pozostaje warunkowo zawieszona na okres i przy zobowiązaniu z pkt. 17 i 18 wyroku, które zostały utrzymane w mocy. Podobnie też utrzymano w mocy</p>	

rozstrzygnięcie z pkt. 19 o zwrocie oskarżonej dowodu rzeczowego zbędnego dla postępowania.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Pkt. IV	Apelacja obrońcy oskarżonej M. B. nie zasługiwała na uwzględnienie, natomiast uwzględnieniu co do zasady podlegały apelacje oskarżycieli, stąd zachodziły podstawy z art. 636§1kpk do obciążenia oskarżonych, w tym M. B. po 1/3 kosztami za postępowanie odwoławcze, przy czym uwzględniając jej sytuację majątkową i konieczność zapłaty wysokiej grzywny to zwolniono ją od obowiązku ponoszenia opłaty (art. 17 ustawy z 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych).

PODPIS
Natalia Burandt Elżbieta Kosecka-Sobczak Marek Nawrocki